

Hotărârea Curții în cauza C-298/23 | Inter IKEA Systems

Comunicatul de presă nr. 119/26

Luxemburg, 8 septembrie 2026

Dreptul mărcilor: Titularul se poate opune utilizării mărcii sale de renume de către un partid politic în cazul în care acesta din urmă nu a demonstrat că libertatea sa de exprimare prevalează asupra drepturilor și intereselor acestui titular

Un partid politic a prezentat public un plan privind reforma politicii în domeniul azilului și imigrației în Belgia utilizând mărcile de renume IKEA pentru a-și consolida mesajul. Pentru a justifica această utilizare, partidul politic respectiv invocă libertatea sa de exprimare. În hotărârea sa, Curtea de Justiție arată că, pentru a stabili dacă utilizarea respectivă are la bază un „motiv întemeiat”, instanța națională trebuie să efectueze o evaluare comparativă, pe de o parte, a dreptului de proprietate al titularului mărcii și a intereselor sale și, pe de altă parte, a dreptului la libertatea de exprimare invocat de terț și a intereselor sale, niciunul dintre aceste două drepturi nefiind absolut. Curtea constată totuși că, în speță, utilizarea acestor mărci IKEA este de natură să aducă o atingere importantă renumelui acestor mărci și intereselor titularului lor. În aceste condiții, nu rezultă că utilizarea mărcilor IKEA cu unicul obiectiv de a profita de renumele acestor mărci pentru a consolida un mesaj politic și pentru a intensifica difuzarea acestuia prevalează asupra drepturilor și intereselor titularului acestor mărci, aspect a cărui verificare revine însă instanței de trimitere.

În 2022, partidul politic Vlaams Belang și-a prezentat public, în cadrul unei conferințe de presă, planul politic intitulat „IKEA-PLAN – Immigratie Kan Echt Anders („Plan-IKEA – imigrația poate fi cu totul altfel”), având ca obiect reforma politicii în domeniul azilului și imigrației în Belgia. Aceste propuneri erau însoțite de ilustrații care cuprindeau semne care corespund mărcilor IKEA, precum și personaje care seamănă cu cele care figurează în instrucțiunile de asamblare a produselor întreprinderii IKEA. Conferința de presă a fost difuzată pe platformele de comunicare socială. Inter IKEA, titularul acestor mărci, a introdus în fața instanțelor belgiene o acțiune în contrafacere împotriva asociației Vrijheidsfonds, care a condus campania Vlaams Belang.

În fața instanței naționale, Vrijheidsfonds a recunoscut că a utilizat mărcile IKEA fără consimțământul titularului acestora, dar susține că a folosit renumele acestor mărci pentru a-și consolida mesajul, argumentând că acest lucru constituie un „motiv întemeiat”, în sensul legislației Uniunii, care ar proteja astfel libertatea de exprimare, inclusiv libertatea de a exprima opinii politice și parodia politică¹. Considerând că este vorba despre un conflict între drepturi fundamentale de același rang, și anume dreptul de proprietate și dreptul la libertatea de exprimare, instanța națională a sesizat Curtea de Justiție.

În hotărârea sa, Curtea constată mai întâi că **reglementarea Uniunii Europene nu conține precizări cu privire la noțiunea de „motiv întemeiat”**. Cu toate acestea, în considerentele acestei reglementări, legiuitorul a subliniat necesitatea aplicării acesteia astfel încât să se asigure respectarea deplină a libertăților și a drepturilor fundamentale, în special a libertății de exprimare.

Cu toate acestea, **simpliciter invocarea dreptului la libertatea de exprimare nu este suficientă pentru a stabili un motiv întemeiat**. Un terț care utilizează un semn identic sau similar cu o marcă de renume trebuie să expună motivele concrete ale acestei utilizări care sunt legate de exercitarea libertății sale de exprimare și să demonstreze

că aceste motive prevalează asupra drepturilor și intereselor titularului acestei mărci.

Instanța națională, care trebuie să stabilească dacă utilizarea de către un terț are la bază un motiv întemeiat, **trebuie să efectueze o evaluare comparativă, pe de o parte, a dreptului de proprietate al titularului mărcii de renume și a intereselor acestuia și, pe de altă parte, a dreptului la libertatea de exprimare** invocat de terț și a intereselor acestuia din urmă, niciunul dintre aceste două drepturi nefiind absolut.

În acest context, instanța națională trebuie să stabilească dacă utilizarea mărcii de renume de către terț a fost făcută cu bună-credință. Această situație se regăsește în special în cazul în care utilizarea menționată are loc pentru a transmite o idee sau o opinie care are legătură cu marca de renume ca atare, cu titularul acestei mărci, cu practicile sale comerciale, cu produsele sau serviciile sale. Alte elemente relevante sunt stabilirea aspectului dacă utilizarea mărcii **contribuie la o dezbatere de interes general**, precum și **consecințele** pe care utilizarea de către terț a mărcii le poate avea **asupra titularului** acesteia. În special, acestui titular nu i se poate impune să tolereze o utilizare care i-ar putea cauza un prejudiciu disproporționat sau chiar care ar fi de natură să aducă atingere substanței înseși a dreptului exclusiv conferit prin înregistrarea acestei mărci.

În acest context, trebuie să se țină seama de intensitatea utilizării de către terț a mărcii de renume, de întinderea acestei utilizări și de modalitățile alese în acest scop, precum și de faptul că utilizarea de către terț ar putea da impresia că titularul mărcii respective aderă la mesajul politic transmis sau la ideile politice promovate sau chiar că le susține în vreun fel, în condițiile în care valorile promovate de acest titular se întemeiază pe neutralitatea față de orice partid politic sau sunt incompatibile cu acest mesaj politic.

Curtea constată în această privință că, în speță, utilizarea mărcilor IKEA este de natură să aducă o atingere importantă renumelui acestor mărci și intereselor titularului lor. În aceste condiții, nu rezultă că utilizarea mărcilor IKEA, efectuată de Vrijheidsfonds cu unicul obiectiv de a profita de renumele acestor mărci pentru a-și consolida mesajul politic și pentru a intensifica difuzarea acestuia, prevalează asupra drepturilor și intereselor titularului acestor mărci, aspect a cărui verificare revine însă instanței de trimitere.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii.

Tribunalul este competent să soluționeze cererile de decizie preliminară care se referă exclusiv la 1) sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA), 2) accize, 3) Codul vamal, 4) clasificarea tarifară a mărfurilor în Nomenclatura combinată, 5) compensarea și asistența pasagerilor în caz de refuz la îmbarcare sau de întârziere sau de anulare a serviciilor de transport sau 6) sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. Curtea de Justiție este competentă să se pronunțe asupra tuturor celorlalte cereri de decizie preliminară.

Nici Curtea, nici Tribunalul nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții sau a Tribunalului. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție. Prezentarea situației de fapt și a cadrului juridic se raportează la data faptelor și are la bază dosarul cauzei.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Curia Web TV](#)”, precum și pe „[European Broadcasting Service](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

¹ Articolul 9 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul [\(UE\) 2017/1001](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene, precum și articolul 10 alineatul (2) litera (c) și alineatul (6) din Directiva [\(UE\) 2015/2436](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci.